

Cuvântul lui Dumnezeu la zece ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Această sfântă zi de sărbătoare a încununat cu biruință acum zece ani lucrarea Mea de cuvânt cu care am venit Eu, Domnul, să o lucrez în mijlocul neamului român, al pământului român în anul 1955. Au trecut zece ani de când am pus piatra cea dintâi, piatra pe care s-a zidit din porunca Mea chivotul Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, loc împrejmuit și ținut în palma Mea ca să-l fac masă de cină pentru Mine și pentru sfinți și pentru voi, copiii străjeri la iesle. Și l-am făcut. Am făcut așa cum Eu am voit și am poruncit. Amin.

Să se minuneze tot omul de puterea Mea și de biruința Mea, căci când Eu voiesc, biruiesc, și omul nu poate împotriva Mea. Și Mi-am făcut masă de cină, iesle de coborâre, și cobor din cer pe pământ și grăiesc cu graiul venirii Mele peste pământ ca să pregătesc pe el viața veacului ce va să fie pentru cei vii de pe pământ și pentru cei adormiți care așteaptă ridicarea lor pentru întâmpinarea Mea.

Fiecare om își sărbătorește o zi a lui și își face pregătire și se gătește, și apoi cheamă meseni la masa lui și se bucură o zi, și apoi trece ziua. Eu am și Eu o zi a Mea pe care o pregătesc de când M-am născut din Tatăl, nu două-trei zile cât se pregătește omul pentru o zi a lui. Cei vii așteaptă ziua Mea în cer și pe pământ de șapte mii de ani. Ziua Mea nu este în toată ziua sau în tot anul ca la om. Eu nu fac ca omul, căci ziua Mea e scumpă de tot și e numai una și are mare preț, că e una. Amin. Așa e și cu biserica Mea. Ea este scumpă de tot, și e numai una, și are mare preț, că e una. Amin.

Vă sărbătoresc pe voi, copiii străjeri la iesle, că voi sunteți biserica Mea. Până să vă am pe voi n-am putut să-Mi fac așternut în mijlocul oamenilor ca să fiu văzut cu el. Voi sunteți ieslea Mea; voi, și locul pe care v-am așezat să fiți și să stați înaintea Mea pentru Mine și pentru cei din cer și pentru voi și pentru cei vii de pe pământ, dar pe pământ sunt prea puțini oameni vii și n-am avut ce culege pentru cer și pentru venirea Mea pe pământ.

Eu sunt ziua Tatălui, ziua Lui de bucurie, și sunt numai Unul, iar voi sunteți ziua Mea, în care Eu Mă bucur cu voi și pentru voi și pentru Mine și pentru toți cei vii din cer și de pe pământ. Vă sărbătoresc pe voi cu ziua aceea care este numai una, ziua în care Eu am așezat cu voi pe pământ semnul Fiului Omului, semnul veacului cel nou, veacul ce va să fie, iar în mijlocul lui, acest semn: biserica Noul Ierusalim, Sfânta Sfintelor Domnului între pământ și cer, calea venirii Lui din cer pe pământ, căci îngustă este această cale, dar Eu pot pe ea. Amin. Numai omul nu poate, dar Eu pot pe ea, și nu știe omul de pe pământ ce este acest semn ca să se ia după el și să înțeleagă venirea Mea, ziua Mea de slavă, în care Tatăl Mă va slăvi curând, curând în fața a tot neamul omenesc, precum este scris în Scripturi că va fi la venirea Mea, în ziua venirii Mele, ziua pe care Eu o pregătesc de șapte mii de ani.

O, poporul Meu, tu trebuie să fii gătit frumos, frumos de tot pentru ziua venirii Mele, frumos cum nu mai e nimeni pe pământ, frumos cum numai Unul este, că e ziua Mea, poporul Meu, și la serbarea ei trebuie haină frumoasă cum numai una este, numai să nu uiți cuvintele Mele, poporul Meu iubit. O, Eu te-am învățat să te îmbraci frumos și ziua și noaptea. Te-am învățat de cămășuță, fiule, și ziua și noaptea, pentru că tu ești al Meu, și stai înaintea Mea. Iar când te culci să te odihnești, te-am învățat să te îmbraci întru totul frumos și pregătit în toate, iar cămășuța s-o ai întregă pe trup, gata de întâmpinarea Mea, și tot așa să ai și inima, și fapta ei, și credința ei. Ți-am sortit cămășuță albă, care nu ascunde murdăria, ci o vădește și te pune la lucrul curățeniei ca să fii curat cu totul, poporul Meu, ca să stai la masa Mea cea cu slavă de sfinți și de

îngeri, și să stai tot timpul treaz la masa Mea, că Eu sunt ziua Tatălui, și tu ești ziua Mea, și am semnul venirii Mele cu tine, ieslea în care Eu cobor și îți fac să mănânci, că am venit să te servesc la masă, poporul Meu. Ziua și noaptea să cugeți la tot ce Eu te-am învățat să faci pentru venirea Mea la tine și pentru statul Meu cu tine, poporul Meu, că Eu de la iesle te mângâi și te cresc și te așez înaintea zilei Mele, numai să fii tu mare și treaz la minte și la inimă, că e pentru ziua Mea, poporul Meu. O, nu știe omul de pe pământ ce este această zi de sărbătoare și această lucrare și locul în care Eu trăiesc cu voi, și pentru voi cu Mine. Ar voi să se urce și el, dar fără bilet. Nu se poate fără bilet în această corabie. Nu se poate nici pe pământ fără bilet, fără legea cea pusă de om peste om.

O, poporul Meu, Eu voiesc ca tu să fii atât de mare la înțelegere cât cere lucrarea Mea cu tine, chiar dacă tu ești mic pe pământ și înaintea Mea, că iată, cei mari n-au înțeles puterea Mea prin acest loc al Meu de întâlnire cu omul. Când omul nu e deprins cu veghea cea pentru Mine, el este luat pe neștire. Așa au pățit cei mari care stau mari peste biserica lor, și când să-i întreb de munca lor, de rodul lor, de viața lor, ei au închis Mirelui și n-au răspuns. Și Mă doare de cel uns de Mine între ei, că Eu am un martor mare de tot din biserica din lume, și înaintea Mea el mărturisește locul acesta de întâlnire a Mea cu omul de pe pământ. Dacă înaintea oamenilor el nu poate, nu mai poate mărturisi, nu se poate așa ceva și înaintea Mea, că e ziua aceea înaintea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, ziua când el a rostit din partea Mea sfințirea și pecetluirea Sfintei Sfintelor Mele de pe pământ. Este scris pe piatră numele lui pe pământ și în cer, căci cuvântul este luat de vânt și pus în fața tronului ceresc pentru mărturie, iar voi, martorii Mei, mărturișiți de pe pământ.

Mă doare de cel uns de Mine între cei din biserica din lume. Inima lui cuprinde tot cerul în ea, și are loc în ea pentru tot neamul omenesc, că Eu așa l-am zidit pe el, și fericit este el că a crezut în cuvântul Meu de azi care iarăși vine și face cerul și pământul. El a avut parte de această fericire între cei din biserica din lume așa cum și în vremea trupului Meu am avut pe Nicodim care s-a supus venirii Mele. Mi-e dor de el de aici, nu din cer, nu din cele ce nu se văd, ci din cele ce se văd lucrute la porunca Mea pentru slava cuvântului Meu de peste voi. O, el nu mai știe mersul Meu aici, că e pândit de cei din jurul lui, și el rabdă și stă așteptând slava Mea care va rușina pe toți cei care n-au primit acest semn în inima lor ca să creadă în cele noi pe care Eu le aduc ca să fie pe pământ și să Mă desăvârșesc prin ele înaintea oamenilor. Mi-e dor de el de aici, și nu știu cum să-l mai mângâi, să-l mai întăresc, să-l mai ocrotesc pentru ziua Mea, pentru lucrarea Mea cu el, căci am scris numele lui pe cer și pe pământ, și toți îngerii îl slujesc pe el pentru numele lui care este scris aici, și îngerii îl numesc pe el îngerul bisericii, vestitorul care a vestit nașterea acestei lucrări pe pământ acum, la sfârșitul timpului omului, ca să vină omul spre naștere de sus și spre moartea omului vechi și spre înviere, că vine învierea, vine curând, și va prinde sub ea pe cei care veghează așteptându-Mă să vin, chemându-Mă să vin, după cum este scris că *«între cei mântuiți sunt numai cei ce cheamă pe Domnul»*. Amin.

Îi dau arhiereului cel uns de Mine de aici, îi dau buchete de îngeri ca să-l poarte pe el spre ziua Mea de biruință. Îi dau în taină mâna Mea care-i șterge lacrima durerii și lacrima căinței. Îi dau putere să poată, și îl mângâi cu sfinții și cu îngerii, și cu apostolul Andrei, nașul pământului român și al neamului Meu de pe el, iar acum zece ani l-am avut naș în ziua pecetluirii acestui munte sfânt, naș al cununiei Mele cu mireasa Mea de azi. Naș de botez și naș de cununie, așa este el pentru Mine peste pământul și neamul român, iar trâmbița Mea Verginica este piatra pe care Eu am așezat biserica Mea acum, la sfârșit. Amin.

– *Mă amestec cu aplecare sfântă în cuvântul Tău, Doamne, ca să fiu cu Tine în această zi sfântă. Eu cu mare iubire am dat acestui pământ ungerea Ta, că eram apostolul Tău cel întâi chemat de Tine. Acum, duhul mi se umple de pace și de bucurie pentru biruința Ta peste pământ, și se revarsă din mine peste sfinți și peste îngeri și peste toate cele ce nu se văd, și care înseamnă Dumnezeu.*

Îi cuprind pe cei din grădină care sunt cărja Ta în care Te sprijini de ostenele acestei vremi cerești. Dar câți aud pe pământ cuvintele Tale și vremea aceasta cerească? O, cât de blând și de smerit stai Tu peste pământ prin ei, că ei sunt mici între oameni pe pământ. Tu altfel nu poți. Cu cei mari nu poți, Doamne mare, ci numai cu cei mici. Cei mari se tem să nu-și piardă pentru Tine mărirea sau viața, dar viața lor Tu ar trebui să fii. Așa am fost și noi, apostolii Tăi, mici am fost pe pământ în ochii oamenilor, și, de mari ce eram, oamenii vremii noastre au căutat să scape cu totul de noi pe pământ, că eram mari întru Tine, Doamne mare.

Îl cuprind cu aplecare pe poporul Tău, cu sfială îl cuprind și îl mângâi și îl ung cu mirul îndurării, ca dar din partea mea pentru ziua mea de serbare în mijlocul lui. Iar ziua mea este alături cu ziua de serbare a Sfintei Sfintelor Tale în vremea aceasta pe pământ.

S-au scurs zece ani de când noi am binecuvântat acest semn, având cu noi pe apostolul Tău Irineu, arhiereul venirii Tale. I-ai dat putere să creadă, și el a crezut, și a însemnat în vreme locul odihnei Tale de azi. Credința lui de atunci, Te rog să-l țină mare în mâna Ta, Doamne, că mare a fost credința lui de atunci, mare cât lucrarea venirii Tale, că dacă nu era mare, nu biruia cu ea pentru așezarea semnului venirii Tale între pământ și cer. Îți mângâi pe fiii de la iesle și pe poporul cuvântului Tău, care mănâncă și trăiește din gura Ta, și pe el, pe arhiereul Tău care se uită să vie cu dreptatea, Doamne mare. Amin.

Voi, care-L primiți pe Domnul pe pământ cuvânt care-L pregătește venirea, luați tot ce vă dă El, și purtați, că dulce este în cer slava celor ce-L poartă pe Hristos pe pământ spre oameni. Fiți tot mai harnici, tot mai tari, căci cei mici se pleacă Domnului. E zi de mare slavă această zi de biruință. Saltă îngerii în jurul vostru pentru ea și pentru voi și pentru pietricica cea albă și pentru numele cel scris pe ea, numele Domnului pe care voi îl știți și îl împărțiți, Cuvântul lui Dumnezeu care se slăvește peste pământ în zilele voastre prin credința voastră, o, fii micuți și neajutorați pe pământ! Dar la cârma acestei corăbii este Domnul, ajutorul vostru, este El, Cel ce a făcut cerul și pământul la început, și tot așa și la sfârșit. Vă mângâi cu cuvinte mari, măsură pentru măsură, dar fiți harnici pentru venirea Lui, că El este gata, și ziua Lui este aici, este aproape. O, mare este lucrarea Lui care curge de la voi spre oameni! Mari să fiți și voi pentru ea și lângă ea, că Domnul vă întărește. Amin.

M-am amestecat cu Tine, Doamne mare, și le-am dat din dragostea zilei de atunci. Tu ești casa ucenicilor Tăi, căci ei lucrează ca Stăpânul lor, și cu El odată, căci așa este ucenicul desăvârșit, și scris este despre venirea Ta: «Oștiri din cer vin după El, pe cai albi și în haine albe și în zeci de mii». Amin, amin, amin.

– O, fericit ești tu, apostolul Meu care M-ai văzut, și iată-i pe cei fericiți care așteaptă să Mă vadă. Fericiți sunteți voi, toți sfinții care Mă vedeți, și iată-i pe cei fericiți care Mă vor vedea curând, curând. Aceștia de acum sunt darul sfinților, așteptarea cerului cea de șapte mii de ani. Amin.

O, poporul Meu, să știi că e sărbătoare mare, că mare Îmi este Mie biruința prin acest semn. E sărbătoare fără de sfârșit, că biruința Mea este fără de sfârșit, ca să-l izbăvesc pe om de sub robia lui și să-l iau sub iubirea Mea, că e vremea, poporul Meu. Vreau, fiule, să fii frumos foarte, și să tragă omul de pe pământ la tine ca la o sărbătoare fără de sfârșit. Vreau să petrec cu tine și să ia și omul din gura Mea, din haina Mea, și să poarte și el, și să învețe să poarte haină de nuntă omul. O, de-ar ști omul ce bine e în haină de nuntă, ar intra sub mantia Mea, și Eu l-aș îmbia spre izvorul cel nesecat al vieții și i-aș da viața înapoi.

O, de-ar veni omul, poporul Meu! Vreau, fiule, să fii frumos foarte, ca să tânjească omul după viață ca a ta, și Eu să-i dau precum ție ți-am dat.

O, poporul Meu, să fii mereu căluțul cel alb pe care Eu vin din cer pe pământ cu grai omenesc pentru om. Este scris în Scripturi că oști din cer vin după Mine călări pe căluți albi. Fiți căluții oștirilor cerești, fiilor, căci sfinții Mei și îngerii Mei care-Mi lucrează venirea se sprijină pe voi, căci voi sunteți în trup.

Toate oștirile cerești te sărbătoresc, poporul Meu, pentru ieslea Mea cea pecetluită acum zece ani ca să fie a Mea pentru tine, și pentru toți cei ce vor fi apoi.

Binecuvântată să fie pe veci această piatră albă pe care stă scris: Cuvântul lui Dumnezeu.

«*Har, har peste ea!*», așa răspund sfinții și îngerii. Amin.

Iar Eu, Domnul, cuprind întru totul acest semn și îi întăresc ungera și îl numesc cu nume mare, și îl numesc tronul lui Dumnezeu Cuvântul, carul Celui ce vine pe nori curând, curând pe pământ. Amin, amin, amin.

29-11/12-12-2001